

Izhaja v Trstu
tudi ob nedeljah in praznikih ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj.
Posamične številke se prodajajo po 3 avš (6 stotink) v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici, Kranju, Št. Petru, Sežani, Nabrežini, Sv. Luciji, Tolminu, Ajdovščini, Postojni, Dornbergu, Solkanu itd.
Cene oglasov se računajo po vrstah (široke 73 mm, visoke 2 1/2 mm): za trgovinske in obrtne oglase po 20 stot.; za oglasne, zahvale, poslanice, oglase denarnih zavodov po 50 stot. Za oglase v tekstu lista do 5 vrst K 20, vsaka nadaljina vrsta K 2. Mali oglasi po 3 st. beseda, najmanj pa po 40 stot. — Oglase sprejema inšertni oddelek uprave „Edinosti“. — Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša:

za vsa leta 24 K, pol leta 12 K, 3 mesece 6 K. — Na naročbe brez dopolne naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo. Naročnino, oglašne in reklamacije je pošiljati na upravo lista.

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom). Izdajatelj in odgovorni urednik STEFAN GODINA. Lastnik konsorcijski list „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcijska lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.

Poštno-branilni račun št. 841.652.

TELEFON št. 1157.

Brzjavne vesti.

Otvorenje vinčgavske železnice.

MERAN 1. Danes je bila v navzočnosti nadvojvode Evgena in ministra za železnice dr. Derschatta slovesno otvorjena vinčgavska železnica.

Tobačna tovarna zgorela.

LIZBONA 1. V tobačni tovarni Habregas je nastal požar, ki je povzročil znatno škodo, tovarna je bila zavarovana.

Telefonska zveza med Rimom in Parizom otvorjena.

PARIZ 1. Danes je bila otvorjena telefonska proga med Parizom in Rimom. Govorila sta oba ministra za pošto, ki sta izrazila nado, da bo proga tvorila novo zvezo prijateljstva med Francijo in Italijo.

+ Pisatelj Lovrain.

PARIZ 1. Pisatelj Jean Lovrain je po noči umrl.

Nesreča na železnici, 23 oseb mrtvih.

LONDON 1. Med Londonom in Southamptonom vozeči ekspresni vlak je pri Salisbury-ju skočil s tira. Glasom zadnjih poročil je bilo 23 oseb ubitih, mnogo pa ranjenih.

Rusija.

PETROGRAD 1. List „Slovo“ poroča: Generalni štab je na vprašanje državne dume, kako stališče da zavzema nasproti enakopravnosti, odgovoril da nima načelno ničesar proti temu, meni pa, da ni časa primerno vsprejemati Zide v častniški zbor.

PETROGRAD 1. „Birš. Vedomosti“ poročajo, da je med ministerskim predsednikom Goremikinom in generalom Trepovom nastal spor. Pričakovati je, da Goremikin vsak čas odstopi.

PETROGRAD 1. „Novoje Vremja“ poroča iz Batuma: Med moštvom poljskega topništva vre še vedno, rok, stavljen puntarjem, da se udajo, poteče jutri, v mestu traja še vedno klanje in ropanje.

VARŠAVA 1. Sinoči so bili s streli iz revolverjev smrtno ranjeni trije policisti in en orožnik.

Domače vesti.

Javen političen sestanek se bo vršil na praznik apostolov Cirila in Metodija, dne 5. julija, v Brestu nad Buzetom. Na shodu bo govoril dež. posl. profesor Mandić. Žeteti je mnogoštevilne udeležbe.

PODLISTEK.

Utisi iz Italije.

Spomini s pota.

Piše Janko Krašovec.

I.

Na gimnaziji mi nikakor ni šlo v glavo, ko smo nekoč čitali prislovico „Duo cum faciunt idem non est idem“. To je vendar nesmisel, sem mislil takrat. Če dva delata isto, ni to isto! Kako je to možno? Danes sem se prepričal o tem. Toraj naš posebni vlak gre sedaj v Italijo. Mi gremo tja, da pomolimo v raznih svetiščih, da vidimo razne kraje in običaje, da se odpočijemo v večnem Rimu, da vidimo sadove dvestoletne kulture in konečno: da uzmemo Neapolj in da potem, ako je treba, — umrjemo! (Vedi Napoli e poi mori!) Toraj vse to stvari, ki jim je denar postament, zabave steber, in prazne mošnje kapitol. Med našimi in laškimi mošnjami je samo mala različica: ona, ki jo matematik nazivlja z minus in plus. Samo to je šment, da je ta plus v laških mošnjah. Ko prihajamo mi v Italijo, je plus v laškem žepu, ko pa prihajajo laški polentarji k nam

Shod socijalno-demokratske stranke v Politeama Rossetti. Včeraj ob 11. uri dopoldne se je v „Politeama Rossetti“ vršil shod socijalno-demokratske stranke. Gledališče je bilo natlačeno polno. Na dnevnem redu je bilo vprašanje o volilni reformi. Najprej je govoril dr. Ellenbogen z Dunaja, ki je svoj govor pričel v italijanskem, nadaljeval pa v nemškem jeziku, njegov govor je potem raztolmačil dr. Puecher. Nato je govoril Pittoni, ki je ostro napadal vladajočo italijansko stranko. Konečno je bila vsprejeta resolucija, ki pozivlja odsek za volilno reformo, naj čim prej dovrši svoja dela glede zakonskega načrta o volilni reformi. Ob 1. uri popoldne je bil shod končan. Shod, kateremu je predsedoval Chiussi, se je izvršil v polnem redu.

Kopač je v slovenskem jeziku izjavil, da se slovenska demokratska stranka pridruži resoluciji shoda.

To in ono. Prejeli smo: Minolo nedeljo sem jo vbral z opensko električno ter si ogledal krasno panoramo tržaške okolice, mesta in morja. Dospevši na Opčine sem si ogledal to veliko in snažno vas, ki pa postane v kratkem času (ako se bo nadaljevalo se zidanjem raznih „Vil“), pravo lepo mesto. Največ trpe Openci radi pomanjkanja vode, a to bo menda trajalo le malo časa še. Vodovod bo kmalo dovršen in potem se bo tudi na Opčinah pilo čisto „nabrežinko“. Kakor rečeno, na Opčinah se množe dvorci, ki si jih dajajo zidati tržaški bogataši. Ti dvorci bodo služili za letovišča, a letoviščniki bodo malo koristili domačinom, ker se bodo služili (po veliki večini) pri mestnih zalagateljih. Zraven letoviščarjev se in se bo še priseljevalo polno tujcev, ki bodo imeli opravila na železnicih in drugje.

Da ne bo, radi obilega števila tujcev, trpela naša narodna stvar na Opčinah, bi bilo dobro, ko bi tamošnji prvaki organizirali vso mladino in tudi moške, tako, da bi se složno branili tujemu navalu. Pevsko društvo „Zvon“, katero vežba nevtrudljivi naš Frluga, je že neka mala trdjavica, a to ne zadostuje. Naj si to društvo ustanovi tudi svojo čitalnico in biblioteko, ali pa naj se skuša ustanoviti bralno društvo. Pevsko društvo ne bi nič trpelo radi tega. Pevci bi lahko bili člani čitalnice, oziroma bi bilo k pevskemu in bralnemu društvu laglje dobiti domačinov, ki bi podpirali domače ognjišče. Toliko mimogrede in z namenom, da bi se Openci bolj trdno organizirali.

Z Opčin sem jo »mahnil« pes do Se-

v goste, jemljejo zopet oni plus in mi minus. Torej vidite, Latinec ima vendar prav! Delali smo isto! Oni so imeli svoj posebni vlak, mi imamo posebni vlak! In vendar: Kaka razlika med našim in njihovim dejanjem in nehanjem!

O ti sancta simplicitas! naše najmojrejšje, preplemenite avstrijske birokracije! Vsaka vlada se rada malo pošali se svojimi davkoplačevalci, ali ta je pa predebela! Na tisoče, jatoma prihajajo polentarji spomladi v naše avstrijske pokrajine in jatoma odhajajo pozimi s polnimi mošnjami avstrijskega denarja. Iz Slovenije, z Dolenjskega in iz drugih krajev pa leto za letom roma Slovenec s trebuhom za kruhom v Ameriko! Pravijo, da se doma ne da živeti in hajd preko velike luže. Pa ti prihaja tak-le neizkušeni Dolenjec na ljubljanski kolodvor, ali policaj ga ne vprašuje, dali ima kruha doma, ampak, dali je že — odslužil v vojakih?! In ako ne — 14 dni zapora! Potem pa se na široko odpirajo dveri dunajskega parlamenta in vlada stavlja predloge glede ureditve in obmejevanja — izseljevanja. Domačinu dajate prednost na delu, njemu kruha in ne bo Vam treba urejevati izseljeniškega vprašanja! Stvar me tako malce spominja

žane. Srečal sem tolpo ciganov in videl tudi Črnogorcev, a nobeden ni — streljal name (kakor mi poroča ugleden posestnik z Opčin — je baje vsa afera, objavljena v »Piccolo«, »enmalček« izmišljena!) Črnogorci so do danes najpametnejši in najmirnejši element od vseh tujih delavcev, kar se jih zadnjih par let mudi po naši okolici. Zato je neverjetno, da bi bili oni streljali na mirne pasante, in še to brez vzroka!

V Sežani je vse bolj pri starem. Tam se ne vidi (ali vsaj jaz nisem opazil nobene (posebnosti) nič izrednega, novega, No, ako se ne vidi, se pa sliši kaj »fletnega«. Ko sva si jaz in Matucov Tone v družbi še enega družega Toneta privezala duše v gostilni pri Gregorinu, kjer nam je Marička prav dobro postregla, smo šli na obiske k prijazni družini S., kjer se nam je prav dobro godilo. Hvaležni na tem smo se poslovili najpristrčneje od domačinke in šli smo z gostiteljem vred v kavarino k Stolfu. Tu je prišlo par dobrih znancev, od katerih eden je bil g. R. Ta nam je povedal nekaj »novega«!

Sežanski občinski svet je namreč že večkrat zahteval, naj uprava južne železnice promeni ime na kolodvoru tako, da bo kolodvor nosil slovensko ime Sežana in ne spakedranke »Sessana«. Sedaj se je gospodi zdelo potrebno, da da odgovora na opetovane zahteve. In ta odgovor je — velika novost! Vodstvo južne železnice trdi v svojem odgovoru, da so bili pred odprtjem proge (to je menda leta 1854.) pozvani sežanski prvaki, naj določijo ime kolodvoru — in ti da so se zedinili za Sessano!!! To bi se reklo, da uprava južne železnice brije norce z občinskim odborom sežanskim, ker hoče konservirati — neumnost, ki so jo — če so jo?! — napravili kaki sežanski, ali pa morda tudi tuji mogotci — pred 50 leti. Če se Slovenci pred 50 leti niso vedali svojih pravic, ni rečeno, da tudi danes ne smejo zahtevati svojih pravic. Ali — mandarini južne železnice res ne morejo umeti, da je svet nekoliko napredoval v teh 50 letih?!!

Kakor sem poizvedel, bo občinski zastop zahteval imena dotičnih »prvakov«, ki so (po zatrdilu uprave južne železnice) dali lepi Sežani ime Sessana!

Zapustivši Sežano sem jo udaril proti Bazovici. Na križpotju blizu Sežane sem videl štiriogelni kamen, na katerem sem čital na eni strani Bazovica, na drugi pa Lipica.

Odločil sem se za cesto, ki vodi preko

na rusko durno, ki se z vsemi kripti ne more spraviti preko agrarnega vprašanja. Kmetje stradajo, nimajo zemlje, nimajo žita! Seveda: nimajo žita, ko se vse žito izvaža iz Odese v tuje dežele!

Povrnimo se zopet k našemu posebnemu vlaku in peljimo se dalje od Sv. Mihela. Mislil sem, da nam zora vzbudi tudi solnce rumeno. Ali zastoj! Se le v Italiji se nam je zbistrilo nebo. Okoli sedme jutranje ure smo bili v Glinjski vesi, ki so nam jo Nemci prekrstili v Glandorf. Ob spominih na nesrečnega „mutca osojskega“ smo občudovali osojsko jezero in kmalu nas je, vlak zapeljal pod mogočno obočno stavbo beljaškega kolodvora. Za par minut smo nadeljevali vožnjo v Trbiž. Deževalo je kakor da je božanstveni Pluvij otvoril vse zatvornice svojih vodenih zakladnic. V Trbižu smo zazrli v radostne obraze slovenskih vdeležnikov. Zaslužni pisatelj Šmid je navdušeno pozdravil slovenske vdeležence. Kako so se pač Čehi in Slovenci dorazumevali medsebojno? Sprva je res šla precej trda, mnogi so si pomagali z latinščino in nemščino, ali v obrambo sorodnosti in razumljivosti slovenskih jezikov moram pibiti in objektivno po-

Lipice. Dospevši do borovih nasadov sem videl drug kamen, a na tem ni bilo pisano Lipica, pač pa Lipizza. Do tu sem sega moč tržaške Signorije — ako se ne motim. Ob urodu v gozdu, ki obdaja Lipico, je napis v treh jezikih. Na prvem mestu je nemški (!!!) na drugem laški in na tretjem je tudi — slovenski! Vse to je na našem slovenskem Krasu in je cesarsko in kraljevo!!!

Lipica je tako divno lepa, da bi si jo moral ogledati sleherni naš človek, ki bi tu videl, kakšen je bil naš Kras — dokler ga niso Benečani oropali bujnih gozdov — nekdanje krasote. Kakor na severni tako je z napisi tudi na zapadni strani; a to je mene malo brigalo — vsaj tu zapoveduje naš »slavni« Venezian in se torej ne da pomagati, vsaj za sedaj ne.

Vdaril sem jo v pol ure oddaljeno Bazovico, kjer sem našel na krasno odičenem vrtu gosp. Urbančiča zbrano že precejšnje število domačinov in tudi Tržačanov. Veselica je bila lepa in zabava nepričakovana, a od samih domačinov bil pričaokoval mnogo številnejše vdeležbe. No, kar ni bilo sedaj, upamo da bo v prihodnje. Naše ljudstvo je dobro, le pouka mu treba in stvar bo vsevala. Brejski.

Razpisane štipendije. Na c. in kr. visoki šoli za živinozdravništvo na Dunaju bo s 1. januarjem 1907. svobodnih šest državnih štipendijev v letnem znesku po 600 kron, ki so namenjene za civilne slušatelje štiri letnega tečaja na visoki šoli za živinozdravništvo in ki jih podeli c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje sporazumno s c. kr. ministerstvom notranjih stvari.

Tujci v Opatiji. Od 1. sept. 1905. do 27. junija je prišlo v Opatijo 21.080 oseb. Od 21. do 27. junija je priraslo 309 oseb. Dne 27. junija je bilo navzočih 939 oseb.

Samomor. Truplo samomorilčeve najdeno četrty dan po smrti. Leta 1890. sta stopila v zakon Andrej Cerkvenik in Ivanka Baštjančič. Poročila sta se v Rojanski cerkvi, ker sta oba stanovala v Rojanu. Njej je bilo tedaj 25, a njemu 24 let. Ljubila sta se že kaki dve leti pred poroko. On, Andrej je bil nižji uradnik na južni železnici. Dve leti po poroki je Ivanka povila hčerko, ki so jo krstili na očetovo ime: Andrejina, a dve leti pozneje je dobila Andrejina sestro, ki so ji dali ime Beatrika. Oba, mož in žena, sta imela v Rojanu sorodnike, on je imel mater in sestro, a ona oba roditelja, dva brata in dve sestre. Stanovala sta v polnadstropju hiše št. 4 v ulici di Rojano (ona ulica namreč, ki vodi naravnost proti cerkvi).

trditi, da tekom par dni komaj da smo prišli v Rim, so se Slovenci in Čehi tako izborna jezikovno sporazumevali da so občevali vsak v svoji materinščini brez porabe »samorešilne nemščine«. In koliko so pridobili Čehi in Slovenci na medsebojni izrazitosti! Še sedaj se spominjam, s kako slastjo so Čehi, ko smo se vračali iz Rima, izgovarjali vsakovrstne slovenske izraze, pozdrave itd. Takšno zajedno potovanje raznih Slovanov ima za nas globok kulturni pomen. Ako se Čehi in Slovenci podpiramo ob težkih političnih bojih, zakaj bi ne potovali skupaj, zakaj bi se ne spoznavali na potovanju, zakaj bi se ne radodali skupno; saj nam nudi potovanje vendar toliko radostnih in nepozabnih trenutkov. Takšna skupna potovanja raznih slovanskih plemen bi se imela postaviti na vspehod slovanske vzajemnosti!! Caveant consules!

Ob 11. uri smo bili v Pontafelu, na tej poslednji postaji v območju črno-zlatih mejnikov. Dolgo smo čakali tu in na vprašanje nam je konduktar odgovoril: »Der verfluchte Italiener lasst uns nit hinein!« Konečno nas je dovel vlak preko male rečice Bele in bili smo v Pontebi, blaženi

Napredek želodčnega katarja

pri dojenčih se najlažje ustavi, če jih preživljamo s Kufekejevo moko za otroke, kuhano na vodi, pa brez mleka. Kufekejeva otroška moka je provzročiteljem črevesnih bolezni slaba podstava in zatorej ustavi vretje v črevesu, s čimer omeri bolezen. Vrhutega pa je Kufekejeva moka za otroke izborna, lahko prebavna živilo, ki je zaradi velikega obsega redilnih sredstev prav primerno za edino prehrano dojenčev. Oboleli otroci imajo torej v Kufekejevi moki popolnoma zadostno živilo, čeprav se opusti mleko. Otrokom, ki imajo želodčno-črevesne katarje, naj se kuha za jedilno žlico. Kufekejeve moke na literu vode 25 minut in naj se jim da vsaki dve uri, kolikor kažejo piti.

Prve dni meseca novembra leta 1904 sta zakonska Peter in Hedviga Jug prevzela krčmo »Alla cassetta rossa« v ulici sv. Terezije, to je ona mala rudeča hišica skrita v zelenju nasproti rojanskih obokov. Andrej Cerkevnik, idoč tam mimo, je šel večkrat na čašo piva. V tej krčmi je stregla gostom večinoma, a posebno ob delavnikih krčmarica Hedviga Jug sama. No, Cerkevnikova žena, Ivanka, je v letošnjem predpustu, nekako januarja meseca, zvedela, da ima nje mož ljubavno razmerje s Hedvigo Jug, da jo vodi na razne zabave, plese itd., ter da zahaja redno vsaki večer v ono krčmo ne radi piva — ampak radi krčmarice. Ivanka Cerkevnik je večkrat skušala svojega moža z lepa pripraviti nazaj na pravo pot. A to ni šlo. Nesrečnež se je bil zaljubil v ono žensko, Reva Ivanka Cerkevnik je trpela to stvar dolgo, dolgo časa. Slednjič, videča, da mož izostaja od doma, da zanemarja popolnoma njo in njiju otročiča, je storila zadnji korak: šla je z obema hčerkama k svojim roditeljem in se potem obrnila na sodišče zahtevajoča ločitev. To, da je zapustila moža in šla na sodišče, je bilo pred dobrimi tremi tedni.

Potem, ko ga je žena zapustila, je bil Andrej Cerkevnik vedno v gori rečeni krčmi: tam je rajtrkoval, tam obedoval in tam večerjal. Krčmarica Hedviga Jug je bila pa že več časa nekoliko boleha. Bilo jej je sicer komaj 38 let, a trpela je — kakor pravijo — za srčno hibo. No, v petek, dne 22. minolega meseca, okoli 11. ure zvečer je krčmarica Hedviga Jug umrla za kapjo, in sicer na svojem stanovanju v ulici di Tor San Piero. Nje pogreb je bil takoj drugi dan, v soboto dne 23. junija zvečer.

Dne 28. junija, namreč minoli četrtek se je imelo vršiti na sodišču prvo zaslišanje zakonskih Cerkevnik, in sicer v stvari ločitve zahtevane po Ivanki Cerkevnik. Ta poslednja je bila šla omenjeni dan na sodišče, a njen mož, Andrej Cerkevnik ni bil prišel. Zaslišanje je bilo torej odgojeno na nedoločen dan. A od tistega dne ni Andreja Cerkevnik videl nihče več.

Po smrti Hedvige Jug, je Cerkevnik spal dve noči z udovcem Petrom Jugom v hotelu »Moncenisio«, za kar ga je bil sam Peter Jug naprosil, čes, da ne bo tako sam v svoji žalosti. V sredo, dne 27. junija je bil Cerkevnik pri svoji materi v Rojanu skoraj do 11. ure zvečer. Odhajaje, se je od matere nenavadno pristrčno poslovil. Pozneje, že po polnoči, ga je vdovec Peter Jug našel v neki kavarni, kjer sta še pila skupaj. Jug je Cerkevniku tudi to noč prosil, naj bi šel z njim spat. A Cerkevnik je to odklonil.

Kakor že rečeno, ni Cerkevnik od tistega časa nihče več videl. Sinoči, okoli 7. ure in pol, je šel naš poročevalec proti rojanski cerkvi. Prišedši k hiši št. 4 v ulici di Rojano, je videl veliko gručo ljudi, ne spredaj, ampak na strani hiše. Sto-

pil je bliže in povprašal, kaj da se je pri-petilo. Odgovorili so mu, da se sumi, da je v hiši mrlič-samomorilec, ki pa da je zaklenjen v svojem stanovanju. Pri tem so našemu poročevalcu pokazali okno, kake 3—4 metre od tal, rekši, da je okno stanovanja Andreja Cerkevnik, in sicer one sobe, v kateri se sumi, da je mrlič a to da je Cerkevnik. Na licu mesta je bil tudi redar. Naš poročevalec je vprašal redarja, če je že kdo bil v sobi, na kar mu je redar odgovoril, da si ni še nihče upal iti v sobo. K oknu je bila prislonsena lestva. Naš poročevalec se je povzpelo po lestvi, zlezal na okno in skočil v sobo. Že ko se je bil povzpelo do okna, je našemu poročevalcu udaril v nos neznosen smrad. A ko je skočil v sobo, ga je hotelo kar zadušiti. Vendar je vstrajal in se ogledal okrog. Strah in groza! Desno od okna, ležečega vznak na postelji je zagledal velikega, grozno debelega, a še groznejše črnega moža. Pristopil je še bliže: mož, ležeči na postelji je imel roke od ramen doli gole, a te roke so bile debelejšje nego noge navadnega človeka; bile so črne kakor oglje, a obenem je bila njih koža tako prozorna, da se je videla vsaka najmanjša žilica. Obraz je bil pa naravnost grozen: velik, zabuhel, črn kakor zamorčev; oči so bile sicer zaprte, a igledale so kakor dva debela oreha; brke so pa — vsled zabuhlosti — šterlele daleč naprej. Sploh je bil to nepopisno grozen pogled.

Naš poročevalec se je za tem — ta njegova inšpekcija ni trajala niti pol minute — vrnil k oknu in povedal ljudem, kar je videl. Na to je takoj priplezal po lestvi Cerkevnikov svak Pater Bartoli, ki je poročil pred kakim letom Cerkevnikovo sestro Amalijo in ki stanuje v hiši št. 4 v ulici della Barriera. On, Bartoli, je bil namreč prišel malo pred 7. uro zvečer v Rojan, da obišče svaka Andreja. Potrkal je bil na vrata, a ker ni dobil nikakega odgovora, je vprašal po svaku vratarico Amalijo Gavelin. Ta mu je povedala, da ni že štiri dni videla Andreja. Šla sta zopet oba trkat. Pogledala sta skozi ključavnico in tedaj jima je bil vdaril v nos oni smrad. Iz tega jima je bil navstal sum, da je morda Cerkevnik mrtev v stanovanju. No, ko je prišel Bartoli skozi okno v sobo, sta z našim poročevalcem skušala odpreti vrata. A ni šlo. A, kmalu sta našla na nekem stolu blizu vrat neki ključ; bil je ključ stanovanja. Odprla sta takoj stanovanje redarju in raznim sorodnikom.

Pozneje je našel Bartoli na ponočni omarici dva listka, napisana svinčnikom, in sicer eno pokojnikovo vizitnico in kos navadnega papirja. Na vizitnici se je pokojnik poslavljaj od žene in od otrok. Na onem kosu papirja se je pa poslavljaj od matere, brata, sestre, žene, otrok in drugih sorodnikov, ter prosil, naj mu oproste, da je storil ta korak, a da je storil to, ker da mu je bilo življenje neznosno. Dalje se je na istem listku opravičeval, češ, da ni

je bilo 300 oseb in da smo imeli samo 3/4 ure časa za revizijo in obed. Italijanski carinski zakon dovoljuje samo 6 carine prostih smodk. Kdor jih ima več mora plačati carino; in še kako visoko! Za 1 kg tobaka, ako si ga prinese iz Avstrije, moraš plačati na italijanski meji 20 lir carine! Zdaj pa računajmo! Recimo, da 200 portorik tvori kilogram, kar stoji 14 kron; za to pa bi bilo 20 lir, toraj več nego še enkrat toliko, kolikor so cigare vredne! Kalabreži so kaj goreči ljubitelji dolgih nožev in bodal, to mi gotovo pritrde tržaški čitatelji »Edinosti«. Italijani smejo z orožjem prihajati v Avstrijo, ne tako mi. Na pontebškem kolodvoru so carinarji zasledili pri nekem našem potniku samokres. Moral ga je pustiti tam. Inozemcem je v Italiji pod kaznijo ječe prepovedano nositi kakoršnje-koli orožje! Dovoljenje daje edino le ministerstvo! Prepovedano je vsakršno tajno orožje, takozvane »armi insidiose«, h kateremu se prišteva tudi nož, ki ima nepremakljivo rezilo!

(Pride še).

toliko kriv, kakor se misli. Pod črto je za ženo napisal še par vrst, da je v predalu neke omare pustil 84 kron denarja in da naj ona z istim denarjem plača dva dol-gova po 20 kron. Ta listek je bil datiran »28. junija 95«, kar bi pomenilo, da je nesrčnež storil usodepolni korak ravno isti dan in isti čas, ko bi bil moral iti na sodišče.

Pozneje je prišel k mrliču policijski uradnik, ki je vzel stvar na zapisnik in dal telefoničnim potom pozvati pogrebno podjetje Zimolo, ki je okoli 10. ure in pol zvečer poslalo voz, s katerim so mrliča odpeljali takoj na pokopališče.

V Rojanu, kjer je bil pokojnik splošno znan, je ta žalostni dogodek vzbudil veliko senzacijo in obenem vseobče sočutno zanimanje za vdovo Ivanko Cerkevnik, ki je reva od zadnjega poroda vedno bolna. Pokojniku je bilo 31 let. Hčerki imata pa: Andrejina 5 let, a Beatrika 3 leta.

Poskus umorstva. Sinoči ob 8. uri in pol je bil zdravnik se zdravniške postaje nujno pozvan, naj pride na pomoč neki deklini v hišo št. 68. v ulici dell' Acquadotto. Ona deklina — so telefonirali zdravniku — da je težko ranjena, ker da jo je nekdo dvakrat vstrelil z revolverjem. Zdravnik je šel nemudoma v označeno hišo, kjer je pa našel, da stvar vendar ni bila tako nevarna, kakor so mu bili telefonirali. Ona deklina ni bila popolnoma nič ranjena, ampak je ležala le v nezvesti.

Evo, kaj se je bilo pripetilo. Deklina, ki je 20 letna služkinja Josipina Spedolo in je v službi pri družini Raschhaus, je bila zaročena se 24 letnim zidarjem Alfredom Olivo, doma iz Fontana fredda v Italiji, ki je bil v službi pri neki gradbeni tvrdki v Gorici. Ker je pa Olivo teh dni poveril na škodo one gradbene tvrdke svoto 100 kron in je Josipina to zvedela mu je ona naznanila, da je njiju zaroke konec. On je zatem večkrat skušal Josipino pregovoriti, a vsi ti njegovi poskusi so ostali brezuspešni. Videči, da z lepa ne opravi nič, je šel Olivo sinoči k Josipin in res vstrelil dvakrat vanjo z revolverjem. No, k sreči je ni zadel. Potem ko je bil vstrelil, je Olivo pobegnil. Na begu ga je hotel vstaviti vodja finančne straže Regačnik a Olivo je tudi proti tomu vstrelil enkrat z revolverjem, ne da bi ga bil zadel. Olivo ni bil dosedaj še aretovan.

Mikroorganizmi akutnega in kroničnega črevesnega katarja, ki jim dajo beljakovine kravjega mleka izvrstno redilno podlago, dobe s Kufekejevo otroško moko — kuhano na vodi — in z ločitvijo mleka iz živila slabo redilno podlago, na kateri ne morejo uspevati. Nenavadno vretje v črevesju in bruhanje preneha in tudi telesno čiščenje se izboljša. Kufekejeva moka za otroke je prebavna tako lahko, da jo dobro prebavi in vsrka tudi obolen želodčno-črevesni kanal. Tudi ima ta moka lastnost, da zaostalo slast vnovič vzbudi.

Razne vesti.

*** Železnice na svetu.** Glasom neke statistike je bilo koncem 1904. na vsem svetu 886.315 kilometrov železnic, nasproti 859.355 koncem leta 1903. Leta 1904. je torej naraslo 26.956 kilometrov novih železnic. Od teh poslednjih odpade na združene države. 9538 km., dočim se vsej Evropi ni zgradilo novih železnic več nego okoli 5000 kilometrov. V Meksiku so zgradili 2769, v Argentini 2594 in v Braziliji 1671 kilometrov novih železnic.

Na Ameriko odpade železniške mreže od 450.574 (na Združene države same 344.172 km), na Evropo 305.407 km, na Azijo 77.206, na Avstralijo 27.052, na Afriko 26.074 km železnic. V Evropi ima med posameznimi državami največ železniško mrežo Nemčija, namreč 55.564 km, potem pride Rusija s 54.708, Avstro-Ogrska z 39.168, Anglija in Irska s 36.297 km. Vse železnice na svetu so vredne približno 200 milijard kron.

TOVARNA POHIŠTVA IGNAC KRON

TRST, ULICA CASSA DI RISPARMIO 5.

KATALOGI BREZPLAČNO.

MALI OGLASI.

Mali oglasi računajo se po 3 stot. besedo; mastnotiskane besede se računajo enkrat več. Najmanjša pristojbina 40 stotink. Plača se takoj.

Letoviščarji ki želijo vroče poletne mesece preživeti v bladu in miru, na-se obrnejo na »Hotel Grašičev« v Podgradu (Istra). Soba z opravo in postrežbo z eno posteljo mesečno K 30.—, z dvema posteljama K 40.— 703

Dvorec krasen, na najlepšem in najzdravljem griču pri Trstu, proti jugu, obkrožen lepim vrtem, je na prodaj. Za informacije je vprašati, v »Inseratnem uradu Edinosti«. 660

Parcele obširnega zemljišča, nahajajočega se na enem najzdravljih gričev pri Trstu so na prodaj. Zemljišče je pripravno za zidanje dvorcev in hiš. Informacije daja »Inseratni urad Edinosti«. 661

Gostilna »Alla Costanza« (Via Nuova st. 18). Toči se vsakovrstna vina, posebno pa kraški teran. Priporoča se sl. občinstvu Henrik Kosić.

F. Pertot urar
TRST - ul. Poste nove št. 9
priporoča velik izbor ur: Omega, Schaffhausa, Longines, Tavares itd. kakor tudi zlate, srebrne in kovinske ure za gospe. Izbor ur za bismo. Sprejema popraviljanja po nizkih cenah.

ALBERT BROSCHE

Trst ul. Sv. Antona 9. Trst.

Kožuhovinar in izdelovalec kap
odlikovan na razstavi v Trstu leta 1882.

Velika zaloga kožuhovinar in kap za vojake in civiliste
Izvršuje poprave hitro in za nizke cene; sprejema v shrambo zimске kožuhovine ter jamči za škodo provzročeno po molji in po požaru.

Ivanka Doreghini

TRST. - Ul. Madonnina št. 8

VELIKA ZALOGA

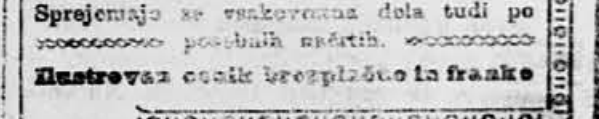
pohištva, manufaktura, ur, slik, zreal in tapetarij.

Popolne spalne in obedovalne sobe.

Moške obleke na izbero.

UGODNE CENE.

Prodaja proti takojšnjemu plačilu in tudi na obroke.

Alexander Levi Minzi
ulica Tessa št. 52 A (lastna hiša).
ZALOGA:
PIAZZA ROSARIO (veliko poslopje).
Cene, da se ni bati nobene konkurence.
Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih pogodbah.
Ilustrovane cene brezplačno in franko

ANTON SKERL

mehanic, zapriseženi zvedenec.

Trst - Carlo Goldonijev trg 11. - Trst.
Zastopnik tovarne koles in motokoles »Puch«

Napeljava in zaloga električnih zvončkov, ljuči in prodaja gramofonov, zvončkov in fonografov Zaloga priprav za točiti pivo. Lastna mehanični delavnica za popraviljanje šivalnih strojev, koles, motokoles itd.

Velika zaloga pripadkov po tovarniških cenah.

TELEFON šte. 1734.

Najfinejše namizno in jedilno olje

se vdobi pri narodni zalogi olja
Trg Barriera šte. 3. Ivan Millonig, lastnik